

H í r l e v é l

Zarándokoknak, útépítőknak, partnereknek

2011.november

Lelkivezetői gondolatok

Ünnepi készülődés

Hamarosan a bennünket körülvevő világ is lázas „ünnepi” hangulatban lesz, mindenhol az ajándékok, mikulás-csomagok, karácsonyi dallamok fognak elárasztani bennünket. Évről évre egyre hamarabb kezdődik az üzleti „felfokozott hangulat” keltése, és egyre inkább érezhető, hogy mennyire *üres* is az egész belülről. Hiába, az imitálás, az utánzás, még ha külsőre tökéletesen másol is le valamit, az esetek túlnyomó többségében nem képes a *lényeg*et, a belső tartalmat átadni. Így van ez a világi ünnepléssel is: ha nincs meg a belső tartalom, akkor az ünnep csak egy színjáték lesz; eljátsszuk önmagunk és mások számára is az ünnepi

légkört és hangulatot, de ez csupán egy üres előadás lesz. A lényeg, az igazi ünneplés csak úgy lesz belső, ha megelőzi a *lelki készülődést*. Itt véti el a világ leginkább az egészet: a vásárlás, a karácsonyi süti illata, az ünnepi sütés-főzés csak akkor lehet érdemi része az ünnepnek, ha ott van mindenek előtt és mindenek alatt a lelki készülődés.

Ugyanúgy, ahogy egy zarándoklat esetén. Nem tudom bepótolni a gyalog, imával, elmélkedéssel meg nem tett kilométereket, ha autóval előrerohanok... Nem tudom *pénzen* megvenni a zarándokút alatt végbemenő belső történetet, hiába van rá lehetőség technikailag, hogy sokkal gyorsabban megtegyem ugyanazt az utat valami géppel. Nem lesz olyan a zarándoklatom, ha autóval elkirándulok a kegyhelyre, megnézem a templomot, és hazaautókézek. Az ember belsejében akkor *születik meg* az Ünnep, ha zarándokként készül rá. Ha félreteszi nap mint nap a hétköznapi gondok-bajok zaját, a hétköznapi rohanásokat; ha nem pénzért akarja megvásárolni a rá nem szánt idő helyett az élményt. Akkor, ha várja az ember ennek az eseménynek a megérkezését.

A karácsonyi készülődésünk igazi kihívást jelent ebben a világban: hogy ne csábítson el a világ hamis üzenete, hanem a karácsonyi énekek, az ajándékok, a fények, a hangulatkeltés mögé látva az igazi lényegre tudjunk odafigyelni. Hogy az Ünnep valóban egy kiemelt fontosságú, megszentelt, örömteli idő legyen szereteteinkkel együtt, amikor nem a hétköznapi gondokra panaszkodunk, nem hivatkozunk a sok dolgunkra, meg hogy rohanni kell a megélhetés miatt, hanem félretolunk minden mást az életünkéből, és Istenre és szeretteinkre szánjuk az időt. Így tud bensőségessé, tartalmassá, lelkivé válni az ünnepünk: ha megvan előtte a méltó készülődés.

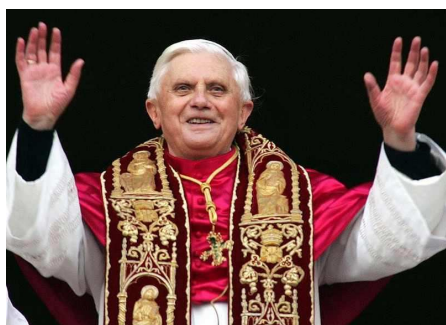
Így lesz sokkal több az otthon sült sütemény, mint a boltban megvásárolt, hiszen abban benne van az idő, a szeretet is.

Segítsen minket a mi Istenünk, hogy a ránk következő készületi időben lélekben valóban zarándokká tudjunk válni, és felismerjük: az ünnep felé való úton levés nem keverhető össze a megérkezéssel. A kettő együtt tudja fölemelni, megszentelni és lelkileg is ünneplőbe öltöztetni az embert!

Gulybán Gergely, a Mária Út lekivezetője

Egyesületi hírek

„Minden zarándoklat része az új evangelizációnak” – Jakubinyi György gyulafehérvári érsek ismertette a Mária Út hármas célját

XVI. Benedek pápa szeptember 28-án, a szerda délelőtti általános kihallgatáson köszöntötte a Mária Út építőit. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek ismertette a Máriacell–Máriapócs–Csíksomlyó 1400 km-es útszakasz jelentőségét. A Mária Út hármas célja a hit átadása, a közép-kelet-európai keresztény örökség megismertetése és a lelkeség elmélyítése.

Ezekben a napokban Szabó Tamás, a Közép-Európán átívelő Mária Út kezdeményezője ismertette az erdélyi főegyházmegye papsága számára a zarándokutat. Jelen volt Székely János Esztergom-Budapesti segédpüspök, cigányreferens is, aki roma zarándokokkal gyalog tette meg az út egy részét, mintegy felavatva a Mária Út egy erdélyi szakaszát.

XVI. Benedek pápa áldás meghallgatható itt:

http://mariaut.hu/common/file-servlet/document/452/default/doc_url/XVI_Benedek_papa_aldasa.mp3

(Forrás: <http://www.oecumene.radiovaticana.org/ung/Articolo.asp?c=530156>)

A Vatikáni Rádió október 19-i adásában a Mária Út új evangelizációból betöltött szerepéről kérdezi Jakubinyi György gyulafehérvári érseket Vercse Márta...

Az új evangelizációról szóló sorozatunkban Jakubinyi György gyulafehérvári érsek ismerteti a Máriacell–Máriapócs–Csíksomlyó Mária Út hármas célját. Mint ismeretes, XVI. Benedek pápa szeptember 28-án a szerda délelőtti általános kihallgatáson magyarul köszöntötte a Mária Út építőit. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek rámutat arra, hogy minden zarándoklat része az új evangelizációnak.

„Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy a Vatikáni Rádió magyar adásában a hallgatóságához szólhattam, a Mária Útról is, és főleg annak az erdélyi szakaszáról, amely személyesen is

érint, és teljes lelkesedéssel én is mellette állok, mint a papságunk is, hiszen a kijelölt úton – Máriacell–Máriapócs–Csíksomlyó – abból az 1400 km-ből 600 Erdély területén halad át.

Nagyon örvendünk, hogy a Mária Út Egyesületnek a létrehozója, alapító elnöke Szabó Tamás, volt miniszter úr és gyakorló hitvalló katolikus elhatározta azt, hogy meg kellene szervezni a compostellai Szent Jakab út és az aacheni magyar zarándoklat mintájára a magyar zarándokhelyeket összekötő utakat, és tért arra a gondolatra miután bejárta Budapest–Máriacell, Budapest–Máriapócs–Csíksomlyót, hogy ezt szervezeti formába önti. Így jött létre a Mária Út Egyesület, amelynek alapító elnöke.

Most az Erdélyi Főegyházmegyében megszerveztük a negyedévenként tartott papi rekollekciót. A főesperesi-kerületi gyűlésekben most a téma épp a Mária Út népszerűsítése volt, ezért meghívtuk a Mária Út magyarországi püspök-védnökét, excellenciás dr. Székely János segédpüspök urat, aki volt szíves eljönni, és a 8 központban párhuzamosan 4-4 napon át előadásokat tartott. Én is részt vettem az október 13-án Gyulafehérváron megtartott kerületi gyűlésen, itt maga Szabó Tamás alapító elnök úr nagyon világos előadást tartott. Majd a Mária Út egyik lelkes támogatója, Kálmán Peregrin ferences atya, a mátraverebély-szentkúti házfőnök mondott beszédet. Az erdélyi részen a főegyházmegyei Caritasunk vállalta a társszervezést, valamint az Erdélyi Kárpát-Egyesület, az EKE, akik már felmérték a távolságokat, megvannak a stációs helyek, az útjelzők.

Én nagyon örülök, hogy ebbe a Mária Útba – Máriacell–Máriapócs–Csíksomlyó – mi is a legnagyobb magyar Szűzanya szentéllyel, zarándokhellyel, Csíksomlyóval, mint végállomással bekapcsolódhatunk.

MEGHÍVÓ

A MÁRIA ÚT ADVENTI LELKIGYAKORLATÁRA

December 3-4-én lelkigyakorlatra hívunk benneteket!

A lelkigyakorlatot Gulybán Gergely görögkatolikus lelkész Budapestről és Küsmödi Attila szamosújvári plébános atya vezetik. A Mária Út legfontosabb feladata a misszió: az Istenkereső ember szolgálata – sajátos módon. Erősödjünk meg ebben az elhívásban határon túli testvéreinkkel közösen! Tekintsünk Isten szemével az Útra, és magunkra!

Helyszín: Gyöngyös, Ferences Plébánia és Rendház. 3200 Gyöngyös, Barátok tere 2.

Tervezett kezdés: december 3., szombat 9:30.

Tervezett zárás: december 4. vasárnap 13 órai ebéddel.

Szállás 2-4 ágyas szobákban, nagyobb létszám esetén a férfiak a nagyteremben kapnak helyet. Hálózsákat minden esetben, a nagyteremben polifoamot is kell hozni!

A szállás és étkezés költsége 5 000 Ft. Jelentkezés (lehetőleg) november 23-ig Merva Eszternél a merlaci@gmail.com, ill. a 30/525-8634-es elérhetőségeken.

Katona Ildikó és Szilvay Gyula

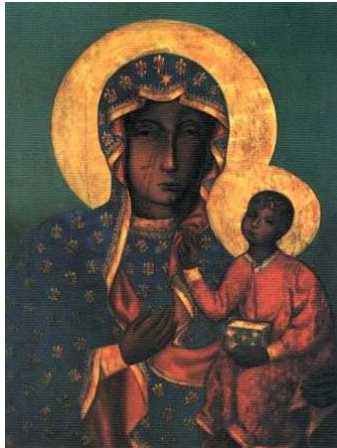
ZARÁNDOKLATOK

Rövid beszámoló a Czestochowa–Márianosztra 2011. szeptember 12 és október 7-9 közötti gyalogos zarándoklatról MEDVECZKY GÁBOR és SZOKOLAY JÓZSEF tollából.

Az út célja: gyalogosan bejárni a Mária Út északi ágának egy részét, október 9-ére Márianosztrára érni a kegykép koronázási ünnepségére

Máriától, Máriával Jézushoz!

Résztevők száma: 2 fő;

A zarándoklatot a lengyelországi Czestochowa-ban kezdtük meg. Ez a zarándokút része a Czestochowa-t Medjugorje-vel összekötő Mária útnak. Célunk volt, hogy megközelítőleg azon az úton zarándokoljunk, amelyiken a lengyelországi Czestochowa-i szűzanya kegyképének másolatát pálos szerzetesek 300 évvel ezelőtt a magyarországi Márianosztrára hozták.

Az úton imádkoztunk többek között a nemzetek közötti békéért, a keresztény családokért, papokért, papi hivatásokért, a Mária Útért munkálkodókért, zarándokokat segítőkért, szíveinkben hordozott testvéreinkért és az egyházak egységéért.

Az útvonal kialakításánál szempont volt, hogy a zarándokút lehetőleg ne a nagy forgalmú, zajos, gyalogosok, zarándokok számára veszélyes autópályák mellett haladjon. A napi megteendő távolságok lehetőleg ne haladják meg a 30 km-t, és minden nap estére legyen fedél a fejünk felett. Az útvonal kialakításához segítséget kértünk és kaptunk a Mária Úttal foglalkozó testvéreinktől Katona Páltól és Merva Lászlótól, átadták tapasztalataikat, ugyanis ők ebben az évben nyáron, már megtették ezt az utat, mikor Márianosztráról mentek Czestochowa-ba. Technikai segítséget is kaptunk egy GPS formájában, melyre rátöltöttek egy térképet, és a nyári zarándoklat útvonalát, valamint lengyel és szlovák turista térképek is segítettek az útvonal kialakításában. Átadta tapasztalatait egy előttünk haladó másik zarándoktestvérünk Roszel István is, aki ebben az évben Czestochowából Medjugorje-ig zarándokolt. Ezeken kívül az adott országokban kihelyezett tájékoztató

táblákat, turista és kerékpárút jeleket is figyeltük. Megjegyzem, hogy mindezek ellenére egyes napokon mégis voltak úttévesztéseink is, feleslegesen megtett távolságok.

Elmondhatom, hogy minden napunk tele volt apróbb, nagyobb csodákkal, amint ezt az itthoni zarándoklásban is mindenki megtapasztalhatja. Jézus minden embert szeret, mindenkivel együtt járja életének földi zarándoknapjait. Természetesen ezen az úton

különlegesen is megtapasztalhattuk szeretetét, segítségét – azt, hogy embertársainkon keresztül ad nekünk mindent: amire lelkünknek, testünknek szüksége van. Minden estére elfáradtunk, de minden reggelre újjá születtünk.

Kis ízelítő a csodákból:

- első gyalogló nap, kora reggeli indulás – előttünk csodálatos napfelkelte – alig látjuk az utat (nagy a fényesség, előttünk a Világ Világossága), visszatekintve csodálatos fényben úszik a Fényes Hegy (Jasna Gora) temploma és a kolostor, felette a teli holddal, úgy gondoltuk, hogy megkaptuk az égiek áldását utunkra.

- Rabsztyn, kis lengyel település Olkusz nagyobb város előtt található, piros jelzésű bicikli úton kisebb emelkedőkkel értünk ide (5. gyalogló napunkon), ahol is egy kis nyitott (ajtóval ellátott, nem bezárt!) kápolnát találtunk az utunk mellett, szépen berendezve, fatimai Szűzanya szoborral, az utolsó vacsora dombormű képeivel, paddal, szőnyeggel felszerelve – ahol jól esett a fáradt zarándokoknak is egy kis pihenés;
- Olkusz-ba úgy értünk be, szombaton kora délután, hogy a belvárosi Szent András templomban (Szentendrén lakom) éppen Szentmisén tudtunk részt venni, ezt egyébként nem tudtuk volna megtenni, mivel az aznapi szállásunk a város másik végén a templomoktól igen messze volt – NINCSENEK VÉLETLENEK;
- Orawka (ma már Jablonka lengyel város része) csodálatos fatemplomában Szent István, Szent László királyok vártak minket a főoltár oldalán. Találkoztunk a templomban található szentek képeivel, illetve akiket a képek megszemélyesítettek, közülük 55-ből, 40 magyar szent „Ungaria” feliratok jelzik is ezt. (A templom legfőbb érdekessége és különlegessége, hogy ugyan Orawka a történelmi Magyarország egyik legészakibb faluja volt, mégis itt található a magyar szentek és boldogok legnagyobb templomi, népi festésű szentkép gyűjteménye).

Szlovákiába érkezve József testileg elhagyott, mivel lábsérülései miatt neki itt ért véget a gyaloglás, de lélekben továbbra is együtt zarándokoltunk Márianosztráig.

Egy-két példa az út alatt megélt találkozásokra, vagyis arra, hogy Jézus embereken keresztül hogyan segítette zarándokutunkat, illetve nap mint nap közvetlenül is erősített minket az Oltáriszentségben a Vele való találkozás által:

- Már az első gyalogló napunkon Jézus több emberen keresztül segített: kisgyermekes anyuka megmutatta az apácák szállását, egy apáca nővér telefonált, leírta a címet, hogy hova mehetünk szállást kérni; az úton dolgozó munkások irányt mutattak. Megérkeztünk az ajánlott címre, ahol egy nővér hosszas kulcskeresést követően kinyitotta a szobát, ahol alhattunk.
- Találkoztunk a kompkézeltővel, aki a Visztulán (igaz, hogy talán csak 10-15 méter hosszú út volt) de ingyen átvitt minket.
- Találkoztunk bolti eladókkal, kocsmai és/vagy éttermi szolgálatot végzőkkel, akik éhségünk, szomjúságunk megszüntetésében játszottak nagy szerepet.
- Találkoztunk szálláshelyet biztosító és azt megmutató testvérekkel, egyetlen éjszaka sem kellett fedél nélkül lennünk, sőt még fedett buszmegállóban sem aludnunk. Bár az egyik nap estefelé már igen közel voltam ehhez, nagyon nézegettem, hogy melyik buszmegállóban aludjak, de az Úr ott is jelen volt két szlovák asszonyban, akik végül is mutogatással, sok szlovák szóval, mondattal elmagyarázták, hogy hova is menjek, és ott meg is találtam egy igen jó panziót.
- Végül megérkezés Rózsafüzér Királynőjének ünnepén (október 7-én) Márianosztrára délután 3 órára, ahol éppen Szentmise kezdődött a templomban.
- Találkozás a pálos atyákkal, szerzetesekkel és segítőikkel, a kegykép restaurátorával, a fogadás olyan volt, mintha egy szerető családba érkeztem volna meg.
- Szombaton és vasárnap találkozás a sok zarándok-testvérrel akik Márianosztrára jöttek gyalogosan, busszal, autókkal Nagyboldogasszony ünnepére, illetve a kegykép újrakoronázására, megáldására.

Néhány lakott település nevének felsorolásával be tudom mutatni, hogy milyen útvonalat jártunk be:

Lengyelországban: Częstochowa–Olsztyn–Żarki Lesniow–Kielkowice–Bydlin–Olkusz–Krzeszowice–Krzecin–Kalwaria Zebrzydowska–Makow Podhalanski–Jordanow–Orawka

Szlovákiában: Námestovo–Oravský Podzamok (Árvaváralja)–LÚČKY (Lucski)–Ružomberok (Rózsahegy)–Liptovská Osada (Oszada)–Staré Hory (Óhegy)–Banská Bystrica (Besztercebánya)–Zvolen (Zólyom)–Banska Stiavnica (Selmecebánya)–Nova Bana (Újbánya)–Hronsky Benadik (Garamszentbenedek)–Levice (Léva)–Ipelsky Sokolec (Ipolyszakallos)

Magyarországon: Letkés–Márianosztra

A zarándoklat teljes hosszúsága kb. 630 km volt.

Beszámolómhöz mellékeltem néhány képet, az alábbi oldalokról:

<http://www.polskieszlaki.pl/galeria/0,135,1,2,czestochowa.html>

<http://www.marypages.com/Czestochowa.htm>

<http://www.eholiday.pl/info-czestochowa-7174.html>

A rövid beszámolót készítette: Medveczky Gábor

Az orawkai magyar szentek temploma

Rendkívül eredeti a képek elrendezése a templomban: a szentély baloldalán az Árpád-házi szent királyok, a szentélyben a velük rokonságban lévő uralkodók találhatók, a stallumokon, pedig a magyar püspökök szentek láthatók.

Az első uralkodó, Szent István király képe közvetlenül az oltár jobb oldalán található, azt a pillanatot örökíti meg, amikor Szűz Mária oltalmába ajánlotta országát, a keresztény hitében frissiben megerősödött, de a király halála után bizonytalan sorsú Magyarországot.

A lovag király, Szent László alakját hasonló módon ábrázolják, de teljesen a lengyel szokásoknak megfelelően. Szent László egy pajzsra helyezett szablyát tart, amit rózsafüzérrel körül tekertek, így ajánlja fel a kardját Szűz Máriának. A kép latin felirata szerint Szent László úgy harcolt, hogy a rózsafüzért kardjára tekerte, pedig ez a lengyel nemesek szokása volt, ők harcoltak így, mivel a rózsafüzér a hitért való küzdelmet jelentette. Az oltár jobb oldalán található még Szent Imre herceg és Szent Erzsébet képe is.

A főoltár baloldalán található Salamon király képe, aki a monda szerint a mogyoródi vesztes csata után elzarándokolt az Isztriai félszigetre és Pólában halt meg remeteként. Mellette látható Jagelló Kázmér király, Albert király unokája, aki Hunyadi Mátyással szemben lépett fel, mint trónkövetelő, majd a Skóciai Szent Dávid király képe következik, aki Szent Margit jegyese volt.

A püspökök közül megfestették a vértanúhalált szenvedett Szent Gellértet, Anjou Lajos ferences szerzetesből lett toulouse-i püspököt, aki Nagy Lajos király nagybátyja volt. A királynők közül a lengyelek által legjobban tisztelt magyar szentek: Szent Kinga és Szent Hedvig, azaz Jadwiga királynő is felkerültek a falakra.

A szerzetes szentek közül megemlíthetjük a szláv származású, Szent Zoerárdot, aki Magyarországon először kezdte meg a remeteséget, a Nyitra feletti Zobor hegyen. A Magyarországon működött itáliai Szent Szádokot, aki Lengyelországban lett vértanú. Kapisztrán Szent János képe a feliratai szerint, ő kergette el a törököt Nándorfehérvár falai alól 1456-ban.

Csupán szemezni lehet a sok szent képe közül, de még érdemes megemlíteni, hogy a templom képein a korabeli népi élet is feltűnik, a helyi népviseletbe öltözött gurálok és a magyar zsinóros ruhájú hajdúk.

A templom jó állapotát a rendszeres felújítások biztosították, a főbb renoválásokat 1816-1829, 1926-1927 és 1998-2002 között végezték el. A legfontosabb átalakítás 1901-ben történt, amikor a templomtornyot összekapcsolták a templom- hajóval.

Az orawkai fatemplomot nemcsak Lengyelországban és egész Közép-Kelet Európában tartják nagy becsben, hanem 2000-ben az UNESCO is felvette az emberiség épített kulturális Világörökségének a listájára. Így vált az orawkai templom az egykori jezsuita szellemi magvetésből az egész emberiség kincsévé.

Fájdalmas Szűzanya búcsú Máriás fiatalok országos találkozója

Gyöngyös, 2011. szeptember 24-25.

Gyöngyös immár 7. alkalommal fogadta az egész országból, sőt a határokon túlról is a Máriás fiatalokat. Mostanra igazi városi ünneppé nőtte ki magát a kezdeményezés, mondhatni, hogy az egész város ünneplőbe öltözött a Szűzanya tiszteletére.

A hagyomány szerint a ferences templomban már a török hódoltság alatt is őrizték a hívek előtt nagy tiszteletben álló Fájdalmas Anya-szobrot, a művészettörténet megállapítása szerint

azonban a szobrot 1600 körül alkothatta az ismeretlen művész.

E szobornál van a csoportok beköszönése, ide hozzák kérésüket és köszönetüket a kisebb nagyobb távolságból érkező búcsújárók.

Néhány csoport már szombat este megérkezett, s az esti szentmise előtt beköszönt, így már a kezdet is színpompára sikerült. A szentbeszéd az idén is kitűnő és aktuális gondolatokban bővelkedtek (ld. lejjebb), amelyekbe az arra járók is belehallgathattak, mivel a szertartások a rendház környéki utcákra – amelyeken a körmenetek haladtak – is ki voltak hangosítva. A két, búcsút előkészítő (csütörtök, péntek) és a szombati ünnep-nyitó szentmisét Kálmán Peregrin ferences atya, a mátraverebély-szentkúti Nemzeti Kegyhely igazgatója a templomban, a vasárnapi ünnepi szentmisét pedig Barsi Balázs sümegi ferences atya a szabadtéri oltárnál celebrálta.

Az ünnepi miséket követő körmenetek sok érdeklődő helybélit vonzottak ki az utcára, mert az esti gyertyás, majd a vasárnapi, 70 népviseletbe öltözött csoportot felvonultató menet látványának is rendkívüli volt.

A tavaly megkezdett módon, a Mária Úton, gyalogzarándoklatban érkeztek az abasáriak, köztük Szilvay Gyula, a Mária Út Egyesület képviselőjében. Példájuk már másokat is követésre buzdít, a gyöngyöshalásziak és a tarjániak már fölmérték a feladatot. Reméljük, jövőre ők is újrataposzák a régi ösvényeket!

A közel tízezer búcsús koordinálása és ellátása nem kis feladat, de Kázmér atya csapata, az egyházközség mintegy 200 fős rendezőgárdája most is uralta a helyzetet. Olyasmi ez nekünk, mint egy rendes lakodalom a rokonságnak – aki csak él és mozog, már a hét elejétől a templom körül sűrög, s ez a sürgés majd csak a következő hét közepén csitul, amikor minden visszakerül a tulajdonosához, szerte a környéken...

S aztán már csak a fotók és főleg a szívek őrzik a meghatódás, a hála és a megkönnyebbülés emlékeit.

Két kis személyes emléket szeretnék még megosztani a sok közül:

Arad környékéről is jött egy autóbusznyi búcsújáró. Szombat este érkeztek, s amíg ők elhelyezkedtek, a sofőrrel a buszt biztonságos helyre vittük. Visszafelé dicsérte a várost, elmesélte, merre jártak, s megbeszéltük, hogyan célszerű majd hazafelé menni. Kicsit akcentussal, néha keresve a szavakat, de a megértést ez nem zavarta; hej, ha én tudnék így románul!, gondoltam... Vacsora közben a csoportnak beszámoltam, miben egyeztünk meg a sofőrrel, de ők furcsán néztek: maga tud románul? – s megrökönyödtek, hogy a sofőrük beszél, s akkor nyilván ért is, magyarul...

A vasárnap esti, rendezvény utáni kötelező kukázás most is eredménnyel járt, az egyikben találtak a fiúk egy pénztárcát, romániai iratokkal (persze, pénz nélkül). Pálinkás Gabi, nagykárolyi háziasszonyunk útján kinyomoztuk az illetőt, egy mezőfényi asszonykát, s még az este, majd még többször vele is tudtunk beszélni. Megtudtuk, hogy mennyi öröm és áldás érte ennek kapcsán: a társai, majd a határőrök és az otthoni hatóságok mennyire segítőkészek voltak, mintha ez a búcsú mindenkit megváltott volna! S minden máriautas zarándokot szeretettel várnak, ugyanis (ezt én csak most, tőle tudtam meg), Mezőfény természetesen a Mária Úton van!

Reméljük, jövőre Ti is velünk ünnepeltek!

...de addig is, bármikor betoppanhattok, Kázmér atya csapata most éppen a Mária Út adventi lelkigyakorlatára készíti elő a rendházat és a szívét...!

Utóélet:

Gieszer Richard testvérünk volt a búcsú egyik hivatalos fotósa. Műveit mindenki figyelmébe ajánljuk, mert ez a feldolgozás méltó az eseményhez!

Zenés kollázs: <http://hu.gloria.tv/?media=205912>

Képek: <http://picasaweb.com/mariazarandok> oldalon

Hanganyagok, szentbeszéd a búcsúból: <http://db.tt/t1sFhfsQ> , <http://db.tt/OmvXhvW>

A gyöngyösi ferences plébánia búcsús honlapja:

http://www.gyongyos.ofm.hu/fajdalmas_bucsu/fajdalmas.html

Összeállította: Merva Eszter és László

Fotók: Merva László

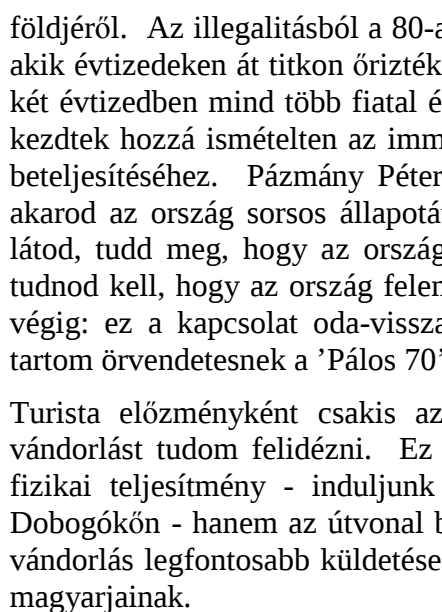
Pálos 70, Békét adok neked!

Teljesítménytúra és zarándoklat

Október 7-8-9.

Budapest-Sziklatemplom–Csobánka–Pilisszentlélek–Szob–Márianosztra

„Uram, Te olyan létet adtál nekünk, amelynek Te magad vagy a célja, és nyugtalan a szívünk, amíg benned meg nem nyugszik.” (Szent Ágoston)

Odáig már nagyon sok erdőt-mezőt járó barátunk eljutott, hogy a pálos rend az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend (ezt mindenkor leírjuk). Itt aztán a hangsúlyt lehet az egyetlen egyre és a magyarra is tenni. De azt már talán kevesebben tudják, hogy lényegét tekintve elsősorban azért magyar, mert a tatárjárás után úgy gondolta boldog Özséb, a rend alapítója, hogy a magyarság lelki, erkölcsi megújulását és állami létének megerősítését kell mindennek előtt szolgálniuk. És ezt a szellemet őrzi, tudja őrizni a rend a ma napig is, annak ellenére, hogy először a török, majd a kalapos királyunk, majd a Rákosi rendszer akarta eltörölni őket a magyarság

Turista előzményként csakis az Országos Kék-túra születését, az 1938-as Szent István vándorlást tudom felidézni. Ez volt az a nagy turista rendezvény, ahol nem elsősorban a fizikai teljesítmény - induljunk el a Tolvaj-hegyről és az Írottkőről, majd találkozunk Dobogókőn - hanem az útvonal bejárásának hazafias üzenete volt e népeseménynek számító vándorlás legfontosabb küldetése. A magyarság egységét kívánták üzeni a Kárpát-medence magyarjainak.

A 'Pálos 70' számomra visszahozta a természetjárás immáron több mint száz éves lényegét is.

A „Pálos 70” szervezői: Magyar Pálos Rend; Hétkaland Egyesület; Mária Út Egyesület; Gyöngyök Útja - Via Margaritarum Zarándok Egyesület.

A szervezők mindegyikétől kértem egy rövidke írást, hogy miként is rakódott össze a Pálos 70 gondolata.

Bátor Botond, a pálos rend Magyarországi Tartomány főnökétől a következőket kaptam arra a kérdésre, hogy a pálosok miként is kötődnek a természetjáráshoz, netán a teljesítménytúra túrázáshoz:

„Harmóniában a természettel

A **Pálos Rend** címerén található pálma, holló és két oroszlán, a Pálos Rend Patrónusának, Remete Szent Pálnak életéből kiemelt motívumok. A pálmafa tövében, elhagyatott barlangban letelepedett szent remetének a holló hozta az ételt naponta és élete végén a két oroszlán ásta meg a sírját. A történet a túlságosan is racionálisan gondolkodó embernek idegen, valószerűtlen. Ha azonban nem bonyolódunk bele a valóságtartalom részleteinek boncolgatásába, akkor megállapíthatjuk, hogy Remete Szent Pál és a hozzá hasonló remetéknek története nagyon fontos dolgot akar üzeni számunkra. Aki harmóniában van Istennel, az harmóniában van önmagával és a természettel. A teremtet világ hálás, ha az ember nem kihasználni akarja, hanem együtt akar élni vele. De ehhez az együtt-léthez szükséges a belső béke és harmónia.

Ennek fényében kerültünk bele pálos szerzetesként a „Pálos70” teljesítménytúra szervezésébe, mert úgy gondoltuk; szerzetesi életünk rendje szoros összefüggésben van a természettel. Szerzetesként kapcsolatba lépni olyanokkal, akik, akár hívők, akár nem vagy kevésbé azok, de a természet barátai, egyáltalán nem idegen az életformánktól. Nem csak azért, mert életünkhöz nekünk is hozzá tartozik az esetenkénti túrázás az erdőben, az egyes gyalogos zárandoklatokon való részvétel, hanem azért is, mert nem egy alkalommal tapasztaltuk, hogy valahol mélyen sok közös pontot találtunk azokkal az emberekkel, akik a természetben járnak. Értjük egymás nyelvét.

Jó volt ezt megtapasztalni a „Pálos 70” alatt is. Szervező barátaink nélkül erre mi nem is lettünk volna képesek. De úgy érzem, hogy még inkább egyé kovácsoltunk, és ebben maga a túra-zárandoklat is sokat segített. „

Dr. Molnár András József a **Mária Út Egyesület** képviselőjében, a teljesítménytúra és a zárandoklat koordinátora is volt.

„Idén a márianosztrai kegykép 300 éves évfordulóját ünnepeljük. Márianosztra pálos kegyhely, a pálosok az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend, s a magyarsággal igen szoros történeti-kulturális-lelkiségi kapcsolatuk van. Ezt a kincset szeretnénk volna felkínálni sokaknak azzal, hogy Budapestről nem csak egy „egyszerű” vándortúrát vagy zárandoklatot szervezünk, hanem egy nyitott, széleskörű lehetőséget kínálunk, ahol sokan megtalálhatják saját útjukat, számításukat hívők, nem hívők egyaránt.

A pálosok budapesti központja a gellérthegy Sziklatemplom, ahol a Budai Zöld turistaút új kiindulópontja van. A Budai-hegyekben és a Pilisben pedig számos egykori pálos kolostor romjait lehet megtalálni, Budapest és Márianosztra között. A Mária zárandokút leendő észak-déli útvonala is e térségben halad át, melynek északi kezdő-, ill. végpontja a lengyelországi Częstochowa kegyhelye, a pálosok mai központja, melyet annak idején a márianosztrai kolostorból az erről a vidékről elindult pálosok alapítottak.

Mindebből fogalmazódott meg a gondolat, hogy legyen egy „Pálos 70” teljesítménytúra és zárandoklat, mely minden szempontból valódi teljesítménytúra, de közben van lehetőség arra, hogy a pálosokról, a kereszténységről, a lelkiségről, elmélyülésről - szemlélődésről némi „morzsányi” ismeretet ill. élményt szerezzenek a résztvevők. Ebben segítségére volt a vándoroknak a térképes vezető füzet, benne történeti és missziós gondolatokkal, tartalmakkal, az útvonal állomásai az ott felkínált kedves ellátással (étel-ital,

egy-egy jó szó, egy gondolatébresztő felirat vagy egyéb meglepetés). A teljesítménytúra idején a pálos testvérek által vezetett zárandoklat is volt, mely két napra bontva járta végig az embert próbáló 70 km-es útvonalat.

A beszámolók és a visszajelzések egyértelműen azt mutatták számunkra, hogy a „Pálos 70” elérte a célját és sokan nagyon szép élményekkel tértek haza róla. Nem egy olyan visszajelzést kaptunk, hogy ilyen túrán még nem voltak, ilyen kedves, figyelmes ellátásban még nem részesültek, s a közben megjelenő lelki gondolatok, felvetések is sokaknak érthetőek, érdekesek voltak, úgy, hogy közben a vallási jelleg nem volt tolazkodó. Ez nekünk nagy örömet jelent és már el is döntötte a rendező csapat, hogy jövőre is megszervezzük a Pálos 70 teljesítménytúra- és zárandoklatot!”

Gáll Zsófia, a **Gyöngyök Útja, a Via Margaritarum Zárandok Egyesület** elnöke, akitől most csak egy rövidke „Pálos 70” kapcsolat írást kértem, de megegyeztünk, hogy lényegibb módon is bemutatkozik a – egyesek szerint – medvetalp jelzéseket festő egyesület.

„Gyöngyök a Pálos 70-en

Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy egyesületünkkel, a Via Margaritarum Zárandok Egyesülettel részt vehettünk a Pálos 70 teljesítménytúra és zárandoklat szervezésében és lebonyolításában. Különösen azért örültünk a felkérésnek, mert eddig nem volt példa arra, hogy a Mária Út és a Gyöngyök Útja (Via Margaritarum) zárandokút képviselői közösen szerveztek volna zárandoklatot.

A rendezvény más szempontból is rendhagyó volt: a zárandoklat és a teljesítménytúra műfajának újszerű együttes felkínálása lehetőséget adott a vándoroknak arra, hogy útjuk során – ha erre igényük volt – belső utat is járhassanak. Az ellenőrzőpontokon ugyanis nemcsak pecsétet és frissítőket kaptak, hanem lelki útavalót pl. egy-egy idézetet, verset is. A Pálos 70 lelki ívét tehát az útvonal mellett található szent helyek, pálos emlékek és az állomásokon, ill. a vezetőfüzetben megjelenő gondolatok adták. A mi feladatunk ezeknek a gondolatoknak a megálmodása, megírása és a csobánkai, ill. Csobánka-szentkúti ellenőrzőpont ellátásának megszervezése volt.

A Gyöngyök Útja zárandokúton évek óta vezetünk gyalogos zárandoklatokat az Élet gyöngyei elnevezésű elmélkedési füzer alapján, melynek segítségével átélkedhetjük életutunkat, mely sokszor legalább olyan kanyargós, kaptatókkal teli, mint egy zárandokút. Az utóbbi két évben pl. 33 ill. 35 nap alatt csoportosan jártuk végig közel 760 km-es részben sárga gyöngyökkel jelzett útvonalunkat Mátraverebély-Szentkút és Mariazell között. Így testhez

álló feladatnak bizonyult, hogy a zarándoklatainkon jól bevált eszközeinket és zarándokfogadásban szerzett tapasztalatainkat megosszuk a Pálos 70 résztvevőivel.

Bízunk abban, hogy a túra résztvevőikhez sikerült eljuttatni, ill. elmélyíteni a zarándoklat mottójában (Békét adok neked) megfogalmazott jézusi üzenetet, és a vándorok megérezték a sok lelkes önkéntes vendégszeretetét az egyes állomásokon. Nekünk segítőknek nagy élmény volt ez a hétvége, mert megtapasztaltuk, milyen nagy ereje van az összefogásnak és az egységnek. Köszönjük, hogy ott lehettünk!”

Udvardy Miklós, a **Hét Kaland Egyesület** vezetője: Vajon segítheti-e a kaland, az izgalom a békét?

„Mielőtt erre a kérdésre válaszolnék engedje meg a kedves olvasó, hogy a HétKaland Egyesületet és a céljait bemutassam.

Egyesületünk évek óta együtt túrázó, közel 100- 200 fős széles baráti társaságból nőtt ki természetjáró-túraszervező egyesületté. A havi rendszerességgű túrák során bejártuk a Kárpát-medence és az Alpok különböző hegyeit, folyóit, számtalanféle élménnyel gazdagodtunk. Lassan megérett bennünk a gondolat, hogy jó volna szélesebb körben is átadni az élményt, amely során annyi pozitív változást tapasztaltunk meg a személyiségünk fejlődése révén, önismeretben, határaink megismerésében, kudarcaink kezelése és félelmeink legyőzése terén, ill. a kapcsolataink elmélyülésében, a társak bizalomteli és őszinte, álarc nélküli viselkedése által.

Olyan non profit szervezetet álmotunk meg s hoztunk létre, mely elkötelezett az aktív mozgás és a szabadidős-tevékenység terjesztése mellett, s mint ilyen közösségi értékrend alapján társadalmi szerepet vállal az egészséges életmód, mozgás, természetvédelem területén.

Célunk a természetjárás különböző formáinak, mint a táborozás, a gyalogtúrázás, a hegymászás, „via ferrata”-zás, a sziklamászás, kerékpár- és vízitúrázás, barlangászás megismertetése és népszerűsítése a programok során. Bízunk abban, hogy nálunk mindenki megtalálja a neki tetsző sportágat, a kellő kihívást jelentő kalandszintet.

Az egyesület másik fontos alappillére a közösségi szemlélet. A túrázók kialakuló közösségében a kölcsönös együttműködés képessége a mások elfogadására való készség mellett, és a problémamegoldó-képességet növelését is elősegítjük. Az alkalmazkodáson és segítesen keresztül az egyénnek a magáért, túratársaiért és környezetéért, de akár a nemzetéért, sőt tágabb értelemben az élő és élettelen világért érzett felelősségtudatának erősítése valósul meg. A hazánk és Európa történelmi és kulturális értékeinek megismerése révén a Kárpát-medencei népek és hagyományvilága kerül közelebb a túrázóinkhoz.

Ehhez kapcsolódik az a törekvés, hogy tudatosan elősegítjük a magányos és hátrányos helyzetű személyek csapat-integrációját közösen átélt „kalandok” segítségével; ill. a családok támogatása, a korosztály-specifikus programok mellett a család egészének szervezett programok által.

Külső források bekapcsolásával próbáljuk elérni, hogy túráink mindenki számára elérhető legyenek, nem versenyzünk, nem törekszünk nyereségre. Az egyesület tevékenysége a szervezők és segítők önkéntes feladatvállalásán alapul. Azt szeretnénk, ha mindenki részesülhetne a túrázás, a természetjárás, s a hegymászás élményében.

Nagy igény és érdeklődés van a programjaink iránt, elég talán csak két számot említetnem a statisztika világából, 2011-ben eddig 31 programot szerveztünk s az összes résztvevők száma meghaladja a 900 főt.

Mindezekből talán már tisztán látszik, hogy nem egy hagyományos természetjáró egyesületről van szó. Tudatosan és egyre nagyobb szakmai felkészültséggel törekszünk, arra, hogy a természetjárás és a teljes ember kapcsolatát figyelembe véve kibontakoztassuk mindazt a jót, amit a természet szépsége, a mozgás, és a közösség nyitottsága előhoz a résztvevőkből. A nehézségek elfogadása, a félelmeink és önmagunk legyőzése, mások bátorítása, vagy a segítség elfogadása nemcsak az adott helyzetben tesz minket képessé „erőnk felül

emelkedésre”, hanem mélyreható változást eredményez önbizalmunkban, önértékelésünkben, személyiségünkben.

Egyik túrázónk egy kezdő via ferratazás után, szinte még a siker és izgalom hatása alatt azt kérdezte: Miki, az hogy itt legyőztem a félelmemet és küzdelmesen, de végig csináltam a via ferratát, az azt jelenti, hogy a hétköznapi életben is könnyebben fogom legyőzni a félelmeimet? Nem kellett sokat haboznom a válaszon. Minden egyes küzdelme és sikere megerősíti, csökken a félelme és nő benne a kiegyensúlyozottság (harmónia) és a béke.

Amikor több, mint egy évvel ezelőtt felkérték egyesületünket a Pálos 70 szervezésére, örömmel álltunk bele a többi szervezet, mint a Magyar Pálos rend, a Mária Út Egyesület és a Gyöngyök útja Zarándok Egyesület mellé a szervezők közé. Ez egy olyan program, melyben egyszerre valósul meg a kihívás és a küzdelem, a cél felé való haladás, azonban nem hiányzik belőle a lelki élmény, a befelé fordulás lehetősége. A teljesítménytúra és zarándoklat speciális vegyítése valósult itt meg.... A szervezőkkel együtt hiszem, hogy a természetjárók és most engedjék meg, hogy ide soroljam, a hosszútávú zarándokútra (el Camino, Mária Út, Gyöngyök útja, Szent Jakab út) indulókat is, sok mindenben gyarapíthatják egymást. A szervezők között is a különböző irányzatok képviselői munkálkodtak együtt olyan egységben, hogy sok résztvevőnek feltűnt. Bízunk abban, hogy kezdeményezéssel nemcsak a néhány egyesület s szervező között sikerült az egységet megteremtünk, hanem a magyar túrázók, természetjárók között is.”

A pontőrök, volt belőlük számtalan, mindenhol arról számoltak be, hogy a közeli település vezetői, lakói mennyi segítséget adtak nekik. Bennünket, klastrompusztai pontőröket Kesztlőc Képviselő testülete látott el annyi gyönyörű szép almával, hogy minden áthaladó, s arra járó vendég is elfogyaszthatott belőle egyet. Farkas Lászlóék Pilisszentléleken meleg étellel várták a vándorokat. Merva Lászlóék (a Mátrából) a pilisszentléleki pálos romoknál voltak. Egy kis emlék forgács

tőlük:

„Vasárnap hajnalban Pilisszentlélekről gyalog mentünk Nosztrára, hogy mi, mezei pontőrök is részesüljünk a zarándoklat áldásaiból. Vagyis a kocsi – amivel majd haza kell mennünk – ott maradt Pilisszentléleken, ahova visszajutni tömegközlekedéssel egy fél napig is eltart, s ráadásul azt a felfordulást, amit hagyunk magunk után a helyszínen, még el kell takarítaniuk.

Nehéz szívvel indultam ki a kegytemplom udvarából a buszmegálló felé, de menni kellett, hogy ne várjanak rám estig. Alig tettem pár lépést, valaki megfogta a vállamat: várj, majd hazaviszünk. A szentléleki újdonsült barátaink voltak. A kocsiban tisztázódott: pontőrtársunk, Matilka, aki olyan beteg lett reggelre, hogy nem bírta az iramot, s visszafordult, ahelyett, hogy visszaheveredett volna még egy jót szundítani, teljesen rendbe tette az iskolát, s amikor a helyiek odamentek, már csak a maradék molnárkalácsot kellett elfogyasztaniuk...”

Surján Márta is az egyik segítő volt a sok közül: „Elsősorban azért jelentkeztem segítőnek, mert megtetszett a gondolat, hogy a természetjárást kedvelő, nem hívó embereket egy ilyen programmal próbáljuk közelebb hozni Istenhez. Idén, azt hiszem, a jelentkezők zöme katolikus volt, de 1-2 esetben talán ez a cél is megvalósult, és a jövőben remélem, még több ilyen lesz.”

Lesz tehát jövőre is Pálos teljesítmény túra és zarándoklat ismét!

Időpontja: 2012. október 5-6-7.

Most első alkalommal, a félig kegyes időjárás ellenére is nagyon szép számmal jöttek össze a túrázók, a zarándokok. Az útvonal vázlatosan: Bp. Szikla templom–Máriaremete–Csobánka–Klastrom–puszta–Pilisszentlélek–Szob–Mária–nosztra. Ezt az utat lehetett rövidíteni, darabolni, s bármely szakaszán részt venni. Íme a hozzávetőleges statisztika:

Ha a kisebb és nagyobb, avagy a két napos túrát vesszük alapul, akkor mindent egybe vetve, úgy 500 körül volt azok száma, akik eljöttek a hívó szóra.

- A 70 km-es úton, a Pálos 70-en 65 indulóból 48 fő regisztrált a célban;
- A két napos 35 majd 40 km-es, Fehér Barátok nyomában elnevezésű zarándoklatozás 73-an indultak, 40-en tartottak ki a célig;
- A 40 km-es, Boldog Özséb elnevezésű túra 30 indulójából 26 fő ért a célba;
- A 20 km-es Remete Szent Pál elnevezésű szakaszon 36 indulóból 26 fő járta végig az utat;
- A Szob vasútállomásról a Márianosztraig tartó búcsújáró zarándoklatozás mintegy 250-en vettek részt;

A beszámolókat összerakta: Peták István

(a cikk –egyes részei rövidítve–megjelent a Magyar Turista magazin novemberi számában)

Zarándokok a Pálos70-ről:

„Igencsak megkésve, de töretlen szeretettel mondok köszönetet azért a sok szervező munkáért, amit a márianosztrai Pálos 70 zarándoklat bonyolításáért tettek. Hatalmas ajándék volt ez az út! Isten áldását kérem az Ön és munkatársai életére és munkájára! Imádságos szeretettel: Köcsky Dóra”

„Természeti és lelki értelemben is csodálatos volt az az út, amelyet a többi zarándokkal együtt Márianosztraig megtettünk. Az erdő harsogott az élettől, a nagy esőzések után csillogtak a vízcseppek a fák levelein, amelyek gyönyörű színekben pompáztak. Már a természet szépsége is magával ragadó volt, a lemenő nap olyan izzó vörös sugarakat tüzdelt keresztül a fák lombjában, amilyenekhez hasonlót sem láttunk korábban. Alkonyatkor még egy hatalmas szarvas is elszaladt tőlünk néhány méterre, tisztán láthattuk, hogyan szökell át az erdőn. Nem egy egyszerű túra volt ez, még fizikai értelemben sem, mert eleve későn indultunk, és sötét éjszaka volt, mire megérkeztünk a célunkhoz. A mezők mellett a hold világított, olyan erősen, mintha nappali fényben jártunk volna, az erdős részekben pedig az orrunkig sem láttunk, csak a fejlámpa mutatta az utat. Rendkívül izgalmas és melengető volt az a tudat, hogy nem egyedül járunk, hanem előttünk is, mögöttünk is, zarándokok teszik meg ugyanazt az utat, ugyanazzal a céllal, lelkülettel. Nagyon jó érzés volt, amikor valaki mellénk ért, és egy kicsit beszélgettünk, néhány percre összekapcsolódtunk, kedves barátként, testvérként bandukoltunk együtt. Volt, akivel hosszasan is beszélgettünk, megtudtuk hogyan és mikor találkozott először az Úrral, hogyan szólította őt meg. Sokat imádkoztunk az úton, együtt, hangosan, ezáltal egymáshoz is közelebb kerültünk. Nagyon jó volt a megérkezés is, nagyon meleg, kedves fogadtatásban volt részünk, boldogok voltunk, és hálásak – a szervezőknek is, de legfőképpen Istennek, hogy elvitt minket erre az útra.

Az életben az ember nagyon sok célt tűz ki maga elé, és sosem tudja biztosan, hogy helyesek-e a céljai, éppen ezért a zarándoklatban az a legjobb, hogy biztosan tudhatod, jó a célod, és Isten megszenteli az erőfeszítésedet. A sorban pedig nem számít, hogy elől vagy hátul haladsz, valakit követsz, vagy téged követnek, mert tudod, hogy jó úton jársz!

Ezúton is hálásan köszönjük a szervezőknek, hogy eljuthattunk ide.”

Lénárt Zoltán és Dorottya (Pálos 20)

További képek a zarándoklatról:

<https://picasaweb.google.com/101812027509394455694/20111009AFehérBaratokNyomábanPalos3540#>

<https://picasaweb.google.com/102848596019004751059/Palos70#>

<https://picasaweb.google.com/107150691027203622221/Marianosztra2011Oktober>

<https://picasaweb.google.com/Krisztina.Kertesz.St.George/20111009PalosRendZarandoklataMarianosztrara?authkey=Gv1sRgCMnkmPLktr-SiQE&feat=email#>

Ajánló

A Mária Út Közép-Magyarországi régiójának rendszeres programjai:

A Mária Út egyesület budapesti közössége otthonra lept a Szent István Bazilikában.

A Mária Út imacsoportja, a Szent István Bazilikában, a Szent Jobb Kápolnában minden hétfőn 18 órai szentmisét követően imádkozik a jelenlévők közös és egyéni szándékaira.

Az út építésével kapcsolatos operatív megbeszélésekre minden hónap utolsó hétfőjén kerül sor a 18 órai szentmisét követően a Bazilika Mária termében.

A programok nyilvánosak, minden alkalommal szeretettel várják az érdeklődőket a Mária Út közösségének tagjai.

A Mária út Egyesület budapesti csoportjának kiemelt programjai:

- **november 28. hétfő, a 18 órai szentmisét követően operatív megbeszélés,**
- **december 13. kedd, 17:30-tól Dr. Molnár András számol be nyári zárándoklatáról „Őszandecból gyalog jöttem haza” címmel.**

A programok nyilvánosak, szeretettel várjuk az érdeklődőket!

A Szent Anna réthez kapcsolódó következő esemény a december 8-án lesz,

Szeplőtelen Fogantatás ünnepén.

A Szent Anna réten engesztelő szentmise lesz 11 órai kezdettel.

Megközelíthető a 21, ill. a 21A busszal a Széll Kálmán tértől (Várfok u.) vagy a Déli pályaudvartól.

Készüljünk kilenceddel erre a jeles napra!

Gubicza Katalin

[06-20-9673-988](tel:06-20-9673-988)

gubiczak@freemail.hu

Támogatási lehetőségek

Szeretettel várjuk új egyesületi tagok jelentkezését!

A tagfelvétel menete megtalálható a www.mariaut.hu honlap Bemutakozás – Egyesület – Egyesületi dokumentumok menüpontban. Az éves tagsági díj 5000 Ft.

Amiben segíthetsz nekünk:

- Zarándokutak bejárása, feltárása, útleírások készítése, jelzésfestés
- Információgyűjtés
- Üzleti és civil partnerek keresése, kapcsolatépítés
- Informatikai rendszer kiépítése, üzemeltetése
- Események, rendezvények, zarándoklatok szervezése és lebonyolítása
- Zarándoklatok vezetése, néprajzi adatgyűjtés
- Búcsújáró hagyományok ápolása

A Mária Út Egyesület számlaszámán fogadjuk a pénzbeli adományokat, és a tagsági díjakat:

K&H Bank 10404041-00006690-00000007

Elnök: Dr. Szabó Tamás +36-30-467-6444 (szabo.tamas@mariaut.hu)

Lelkivezető: Gulybán Gergely atya (gulybi@gmail.com)

Általános koordinátor: Szarvas Zoltán +36-30-3700-871 (szarvas.zoltan@mariaut.hu),

Katona Ildikó +36-30-499-9074 (katona.ildiko@mariaut.hu)

Technikai koordinátor: Katona Pál +36-30-334-6420 (katona.pal@mariaut.hu)

Honlap: www.mariaut.hu,

Információ: info@mariaut.hu, +36-30-499-9074

A hírlevelet szerkesztette: Bernáth Mária (bmmarica73@gmail.com) és Balassa Géza (balassa@vnet.hu)